

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815206455
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815206455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Š. XXX/XX, N. C. D., o zaplatenie sumy 248,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajší súd dňa 25.6.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 248,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.3.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 26.3.2013 so žalovanou zmluvu č. 902211085. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve a za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala za poskytnuté služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve a v Cenníku. Poskytnuté služby vyúčtoval postupca žalovanej a vystavil faktúru č. 7302598662 na sumu 248,95 s lehotou splatnosti faktúry 25.3.2013. Pohľadávka do dňa podania žaloby zo strany žalovanej nebola uhradená. Žalobca zároveň uviedol, že si uplatňuje aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 248,95 eur do 26.3.2013 do zaplatenia.

Žalovaná vo veci uviedla že žiada, aby jej bolo umožnené žalovanú sumu splatiť v mesačných splátkach vo výške 10,- eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb Fix a dodatkom k zmluve, Cenníkom služieb spol. Slovak Telekom, a.s., faktúrou č. 7302598662, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a jej prílohou, pokusom o zmier, zo dňa 24.4.2015, výsluchom žalovanej a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaná - fyzická osoba nepodnikateľ, dňa 20.11.2014 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb Fix (ďalej len „Zmluva“) podľa zákona č. 351/2011 Z.z. Predmetom Zmluvy bol program služieb Fix 12. Podľa vyhlásenia účastníka v Zmluve, účastník vyhlasuje, že sa oboznámil so všeobecnými podmienkami poskytovania verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete podniku vrátane ich prílohy a to Osobitné podmienky o vydávaní a

používání elektronických peňazí (ďalej aj len Všeobecné podmienky), s Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služby Fix (ďalej len Osobitné podmienky), Cenníkom pre poskytovanie služieb. Ktoré sú neoddeliteľné súčasťou tejto zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Z tabuľky č. 1 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb Fix zo dňa 26.3.2012 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý program Fix 12 za podmienky minimálneho mesačného zmluvného dobitia vo výške 12,- eur. Žalovanej bol o odpredané zariadenia mobilný telefón Samsung Galaxy Y S5360 za maximálnu kúpnu cenu 19,- eur. Dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty bola stanovená vo výške 248,95 eur.

Podľa bodu 1 písm. a) a d) dodatku k zmluve, jeho predmetom bola zmena pôvodného programu služieb Účastníka na program služieb uvedený v tabuľke č. 1 tohto Dodatku a/alebo poskytovanie programu služieb uvedeného v tabuľke č. 1 tohto Dodatku Účastníkovi. Závazok účastníka včas a riadne pravidelne realizovať Zmluvné dobíjanie podľa bodu 3.1 Osobitných podmienok.

Podľa bodu 3 dodatku k zmluve, v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto dodatku, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku.

Faktúrou č. 7302598662 zo dňa 8.3.2013, splatnou dňa 25.3.2013, právny predchodca žalobcu žalovanej vyfakturoval sumu 248,95 eur a to titulom nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 právny predchodca žalobcu spol. Slovak Telekom, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu.

Pokusom o zmier zo dňa 24.4.2015 žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 280,- eur pozostávajúcej z pohľadávky z faktúry vo výške 248,95 eur, zmluvnej pokuty vo výške 1,66 eur a zákonného/zmluvného úroku vo výške 29,81 eur. Žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 27.4.2015.

Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Žiadali, aby súd konal bez ich neúčasti.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že zmluvu a dodatok podpísala, pričom pri ich podpise si ich neprečítala. Bolo jej povedané, že dostáva mobilný telefón a každý mesiac musí dobíjať kredit 12,- eur. Ona kredit dobíjala, ale niekedy sa stalo, ho nedobila načas. Bol jej ihneď vypnutý telefón. Potom kredit dobila a telefón jej bol opätovne zapnutý. Tak sa stalo viackrát. Potvrdila, že po dobu 2 rokov pravidelné dobíjanie nedodržiavala. Ďalej uviedla, že nebola oboznámená s tým, že v prípade nedodržania povinnosti počas doby 24 mesiacov dobíjať si mesačný kredit, bude musieť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Žalovaná požiadala, aby mohla dlžnú sumu splatiť v splátkach vo výške 10,- eur mesačne, nakoľko spolu s manželom poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 200,- eur.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 1, písm. d) Zákona, podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných

služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie

Podľa § 43 ods. 2 písm. a) Zákona, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Podľa § 44 ods. 1 Zákona, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Ako vyplýva z § 53 ods. 1,2 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 naradenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal sú za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanej poskytované telekomunikačné služby, pričom žalovaná porušila povinnosť pravidelne realizovať zmluvné dobíjanie. Túto skutočnosť tvrdil žalobca v žalobe a potvrdila to aj žalovaná vo svojej výpovedi. Na základe toho si pôvodný veriteľ uplatnil voči žalovanej nárok na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur, ktorú vyúčtoval faktúrou č. 7302598662.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom a po celú túto dobu bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, keby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaného zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb Fix ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov a to aj tunajšieho vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/53/2012, 3C/151/2012, rozsudok Okresného súdu spišská Nová Ves sp. zn. 4C/43/2015, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C/266/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 10C/7/2014).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.